

Det personliga mötet – några tankar om lofC

På begäran - Finn Harald Wetterfors

Hans Rosling, den märklige läkaren och vägröjaren för nya insikter, som gick bort nyligen, skriver på ett ställe i sina memoarer 'Hur jag lärde mig förstå världen' att han lärt sig 'hur viktigt det personliga mötet är, också på den allra högsta nivå'.

Är det inte just sådana möten som är en uppgift i lofC's sammanhang att främja och inspirera till.

I sådana möten kan också det där odefinierbara 'klicket' inträffa, som får människor att lämna personlig prestige åt sidan i insikten om behovet av förändring på båda sidor – inte bara hos 'den andre' – för att nå gemensamma mål, det som är förutsättningen för att det mänskliga maskineriet ska fungera. Det gäller alla nivåer, var vi än befinner oss och vilka människor det än gäller, inte bara i politiken men i kulturlivet och i de allra mest personliga sammanhangen.

Det är så, tror jag, nya attityder, nya nätverk byggs och kan genomsyra samhällets olika lager,

'nerifrån och upp, uppifrån och ner'. Det sker när 'klicket' sker, och varje gång öppnas låsta dörrar som genom ett under. Det befrämjas inte alltid genom att tala om att det borde ske. Men om man själv erfart att det fungerar kan det inspirera andra.

Fanny Hägerstam som varit medförfattare till Hans Roslings bok berättar följande i en tidningsintervju:

"Samtidigt var det inte siffrorna i global hälsa som var stommen i vårt arbete, utan Hans historier om de personliga möten som påverkat honom under hans liv, och som förändrat hans sätt att se på världen. Statistik och fakta var verktyg som gjorde att Hans kunde analysera dessa människors levnadsförhållanden, och sätta dem i ett sammanhang.

Men det var det fysiska mötet som hjälpte honom att förstå ett land och dess människor på djupet."

Personliga möten är en del av ett större sammanhang. Det skulle vara värdefullt och kanske hjälpa oss alla som i lofC ser ett angeläget ärende att ta tillfällena i akt att tillsammans söka oss fram till en samsyn om vad en gemensam uppgift är i Sverige, Norden, ja faktiskt i Europa som det ser ut idag. Det förändras ju så mycket snabbare än vi kanske är medvetna om mitt i de dagliga uppgifterna. Det är i det oupphörliga, uppriktiga sökandet som nya idéer föds och nya människor blir engagerade.

740 deltagare i 36 dialoger i Almedalen

lofC och iS! (Initiativ Samutveckling) arrangerade "Samtalsgården" under den stora politikerveckan i Sverige. Vi lockade 740 deltagare i våra 36 dialoger om vardera 90 minuter.

Alla samtal handlade om kritiska samhällsproblem. Miljö, mental hälsa, hållbarhet, ungdomar, invandrare och flyktingar, hat och misstro med mera. Minst tio av dessa hade en särskild koppling till lofC. Nik Dahlström höll en session om "Ungdom och mentalt välbefinnande" och en öppen konversation om "En inkluderande arbetsmarknad" i nära samarbete med tre statliga myndigheter och

civilsektorn. Rishabh Khanna och Per Hörberg höll "Hatets pyramid" respektive "Inre Motivation" två gånger. Per höll många andra samtal, som "Sky Mining" – om att skörda kol från himlen för att minska koldioxidens effekt och "Strategier för demokrati".

Varken media, politiker eller folket kan fixa de stora utmaningarna i vår värld. Dynamisk komplexitet kan endast mötas med en motsvarande men stabiliserande, dynamisk komplexitet. Som att samla grupper i samtal fokuserat på lyssnandet. Dialoger om specifika frågor, kopplade till andra specifika frågor. Att organisera öppna, trygga

möten baserat på närvarande lyssnande tenderar att lösa och läka saker. De flesta av de 740 deltagarna är i sin tur tongivande i sina kretsar. Kanske är det bättre att öva fredliga samtal i "explosiva" ämnen och problem än att tala om vad andra ska göra.

Speciellt när frågan handlar om att öka ens självmedvetande. Även officiella rasister kan bete sig väl och vara en del av samhället när de känner sig inkluderade. Detta var en stor lärdom under denna vecka.

[\(Full version på webben.\)](#)

Per Hörberg

Gröna investeringar skapar resiliens

I år i Caux blev Rishabh Khanna inbjuden att bland annat facilitera en dag om hållbar finansiering och markåterställning på konferensen Caux Dialogue of Land and Security. Här berättar han om sina intryck.

Den 20 juli fokuserade Caux-dialogen för mark och säkerhet (The Caux Dialogue of Land and Security) på hållbar finansiering och markåterställning. Dagen introducerades av mig och jag talade om behovet av att lagra 100 ppm (miljondelar) koldioxid, eftersom vår nuvarande atmosfär har nått det historiskt höga 410 ppm, med snabba effekter på klimatet. Även om detta skulle kosta nästan 4,27 miljarder dollar, skulle investeringen kunna skapa matsäkerhet, jobb och bidra till att lösa konflikter.

I dag har vi globala marknads värden på 85 miljarder dollar, enligt Business Insider UK. Av detta kommer cirka 30 miljarder dollar från pensionsfonder, hälso- och sjukvård och utbildning, vilka är viktiga tjänster. Om vi flyttar en bråkdel av pengarna från spekulativa aktiemarknader till gröna investeringar, där pengar används för att lagra koldioxid, skulle det skapa motståndskraftiga ekologiska och sociala system. Som ett exempel på hur man investerar för att lagra koldioxid presenterade jag initiativet Better Globe, som planterar träd i ett semiarid område i Östafrika.

De inspirerande workshops, presentationer och paneldebatter som följde rönt stort intresse. Ämnen som togs upp handlade bland annat om investeringar i markåterställning och ekosystem tjänster. Blockchains roll för att möjliggöra effektivare finansiering av markåterställning, betalning för ekosystem tjänster, ökad transparens och insyn i verksamheter, diskuterades.

Foto : Leela Channer-Initiatives of Change Switzerland

Ämnenas bredd och djup visade mångfalden av behov hos småbönder, finansinstitutioner, mellanstatliga organisationer, inklusive UNCCD, FN:s konvention om bekämpning av ökenspridning, och UNFCCC, FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Frågeställningar som också belystes var ekonomisk integration, transparens, rättvisa och penningpolitik.

Vi avslutade dagen med att fira markrestaureringsrörelsen i världen som omfattar expertis inom finansiella tjänster, hållbart jordbruk, skogsjordbruk, småföretags egenmakt och kvinnligt ledarskap.

Rishabh Khanna

Återkommande träffar:

- Veckomöten på Pionvägen 19 i Sollentuna hålls måndagar kl 10–13 jämna veckor.
- 'GIG' på mötesplatsen i Göteborg – Tredje långgatan tisdagar kl 18–20 ojämna veckor.
- Månadsmöten på Pionvägen 19 i Sollentuna hålls lördagar kl 10–14 den 6/11, 10/11 och 1/12.
- OBS! Höstens 'Kick-off-helg' 13–14 oktober inställd vilket beslutades under föregående gemenskapshelg.
- Nästa tillfälle blir det extra årsmötet 24–25 november. Då kommer bland annat nästa års budget – diskuteras och förberedas inför ordinarie årsmöte.

Caux - en inspirerande upplevelse

Som en del av Invest in Peace-teamet följde jag i somras med Stephen Hinton till Caux palace på konferensen Towards an inclusive peace. Att få tillbringa fyra dagar bland kloka och engagerade människor och varje morgon få vakna till vyn över Genève sjön var oerhört inspirerande.

I Caux skulle vi arrangera ett fredskafé – peace café – och en workshop där deltagarna själva fick planera för ett eget fredskaféarrangemang.

Väl på plats i Caux slogs jag av hur många av deltagarna som var unga och hur internationell på riktigt konferensen var – jag tror att det var deltagare från minst 70 länder.

De flesta deltagarna hade erfarenheter av att arbeta med svåra konflikter. Några deltagare var från Sudsudan, och en av dem ville verkligen lära sig att arrangera fredskaféer i sitt land. Hon berättade att Sydsudan är bördigt, men ingen kan odla något för landsbygden är en så farlig plats att vistas på – de som bor där har flytt. Hon berättade om människor hon arbetar med och möter i sin vardag, en del av dem barnsoldater.

Hennes sorgsna ögon kommer jag alltid att bära med mig. Sorgen jag kände över att omvärlden tillåter att vissa länder eller områden försummas och förslummas. De utsatta människorna och områdena lämnas åt sitt öde. Som om deras liv är mindre värt än vårt.

När jag lyssnade på kvinnan från Sydsudan kände jag en sådan tacksamhet över Caux, denna plats att vila på och ladda energi från. Tacksamhet även över dessa hjältar som lägger sin tid och sitt engagemang för att världen ska bli en bättre plats.

Maj-Lis Koivisto

Deltagare på workshoppen som Invest in peace arrangerade i Caux fick verktyg för att planera egna fredskaféer. Konferensen [Towards an inclusive peace](#). Restoring communities, advancing justice. Länk till [Stephen Hinton's rapport från konferensen](#) Invest in Peace startades av honom, Peter Boui, Tyskland, och Rishabh Khanna. Även Peter Boui var med på konferensen.

Foto : Maj-Lis Koivisto

Mångfaldsfestival och arbete med asylsökande:

- Projektet Tidiga Insatser för Asylsökande 'TIA' i samverkan med Stockholm länsstyrelse har startat i Valsta i Sigtuna kommun. Målsättningen är att, tillsammans med andra civila aktörer och kommuner, stödja de cirka 6000 asylsökande som finns i Stockholms-regionen. Freds- och kulturcafé har dragit igång under söndagar och fungerar också som språkcafé. Två studiecirklar med teman som berättande/sagor/kulturarv och natur/hälsa är under uppstart och en minibuss i ordningsställs för att kunna göra utflykter med asylsökande.

Tillsammans med George Graham Foundation anordnas en MÅNGFALDSFESTIVAL 10–11 nov. Det blir en helg med olika workshops och scenframträdande med mycket musik och dans där vi gläds åt och delar erfarenheter från olika kulturer i vår mångfald. Till söndagens föreställning finns förbokade fribiljetter. Kontakta undertecknad om du skulle vara intresserad att komma. Du hittar ytterligare programinformation [här: Mångfaldsfestival](#)

Kulturarv i förvandlingsarbete för en nation under nydaning Nik Dahlström

Djupt uppfylld av intryck och insikter återvänder jag så från Ukraina där jag spenderat en vecka med det gemensamma kulturarvsprojektet 'Ingegerd – Anna of Novgorod' som gestaltar en vikingaprinsessans liv och utmaningar.

Med teater, musik, film, storytelling och konst lyfter vi fram ett starkt kvinnoöde som belyser många frågor som är högst aktuella än idag och ställer oss frågan; hur skulle dessa utmaningar se ut om jag såg dem med hennes ögon? En människa som i sin medmänskliga kärlek och sårbarhet kunnat stå stark inför stora utmaningar som tvångsmigration, genusfrågor, freds- och försoningsarbete... Målsättning är att stärka främst unga kvinnor (men också förstås unga män) genom att ge värdeord och verktyg till att dela sina behov och utmaningar i en demokratisk och kreativ anda samt att tillsammans försöka finna lösningar på dem.

Ukraina befinner sig fortsatt i ett 'moment 22'. Ett läge där hotet från Ryssland och ockupationen av

Krimhalvön förlamar och förhalar processen av att närma sig Europa där EU inte tar in nationer i krig med det ansvar det medför för den nya gräns som Unionen ska ta hand om/försva. Här finns en klyfta mellan de ryssvänliga och självständighetsivrande västvända motparterna. Spåren av den orangea revolutionen och de 100 demonstranter som förlorade livet under 2014 är fortsatt starkt kännbar.

Under våren 2018 gjordes en filmpilot i Göteborg. Parallellt med detta gjordes en egen filmversion i Ukraina för att senare inkluderas i föreställningen Samtidigt översattes Moa Sjögrens teatermanus till engelska och ukrainska. En norsk kompositör skapa de musik till såväl film som föreställning.

Tillsammans med Amatheas ungdomsteatergrupp har nu föreställningen spelats på kungliga slottet under kultur- och ungdomsfestivalen 'We are Stockholm'. Och så i samband med en historisk festival i Amatheas hemstad Chernigiv. Där spelades också en berättar- och konsert-

föreställning på [konstmuseet för ett 80-tal lärarstudenter från universitetet](#).

I samtliga föreställningar har publiken varit djupt berörd och interaktivt deltagit i samtal och processer som triangeldrama. Verktyg som de kan ta med sig vidare i sina liv och professionella engagemang ut över hela Ukraina och Sverige. I videolänkar finns två minuters sammanfattningar som glimtar ur denna verksamhet. Nu utvärderar vi det gångna året och sonderar hur vi kan bygga vidare.

Ordföranden ber om ursäkt

Plötsligt stod det klart för mig att det var mitt fel.

När vårt gamla centrum Alnäs såldes 2001 skapade detta en viss osämja inom föreningen. Jag var en av dem som inte ville sälja. Föreningen tog dock beslut om försäljning och de sista att flytta ut var Söderlunds. Gunnar (Söderlund) och jag var nära vänner som arbetat ihop sedan jag blev involverad i rörelsen.

På grund av olika saker som gjordes och sades i samband med att Alnäs såldes uppstod en viss splittring inom rörelsen.

Det kändes som att Gunnar och jag gick olika vägar och kontakten mellan oss bröts. Inom rörelsen blev det närmast som två läger. Som ordförande i föreningen kände jag att jag ville ta tag i detta. Jag föreslog till Gunnar några åtgärder från hans sida som skulle kunna vara till hjälp i situationen. Det fick helt motsatt effekt. Han kände sig väldigt sårad över mitt förslag, något som gjorde mig förvånad men som också satte igång en tankekedja där jag började se min del i det hela. Jag hade stängt mitt hjärta mot honom.

När jag försökte förstå varför kom jag fram till att de saker som jag hängt upp mig på inte var något som påverkat mig direkt, bara saker jag hört i andra hand. Det var bara att be om ursäkt för att jag låtit vår vänskap haverera. Jag framförde min nya syn på saker och bad om förlåtelse. Jag ser nu att Gunnar följt sin kallelse i minst lika hög grad som jag har. Jag är tacksam för denna erfarenhet och för att kontakten är upprättad.

Antero Tikkanen

Ånger och ursäkt – helande för alla

Visier Sanyu, Naga-chefen, besökte oss i Stockholm en vecka i juli. Han är en äldste av Meamiasetsu-klanen i Angami-stammen från Khonoma, den indiska by som har stått i centrum för väpnat motstånd mot utländsk ockupation i Nagaland. Det bergiga området med två miljoner invånare ligger mellan Assam i väst och Burma/Myanmar i öst.

Vi arrangerade ett par evenemang i lofC-centret i Stockholm. Ett av dem lockade fler än 15 personer. Under evenemanget berättade Visier Sanyu om sin livsresa och om sin läkningshistoria.

Visier var bara fem år när han 1956 flydde med sin familj från den ockuperande indiska armén in i jungeln.

Armén besköt Khonoma: "Vår hemby brann i tolv dagar och var helt förstörd", berättade han.

De klarade sig själva och led av sjukdom och svält i två år, en svår upplevelse för den unga pojken. En amnesti förklarades 1958 och de kunde återvända hem. Hans far öppnade en butik i en annan by.

Visier berättade att ur detta trauma under jungelåren växte också kärlek och medkänsla och en förståelse för mänsklighetens lidande.

Visier var en av endast 32 Naga-pojkar som valdes ut av 6 000 till en militärakademi i östra Indien, en högklassig utbildning. Men under det fjärde året inträffade ett våldsamt anti-Naga-uppror på skolan. Traumatiserad återvände han hem och avslutade sin skolgång i Shillong, huvudstaden i Assam

Allt detta kunde ha fått honom att gå med i den väpnade kampen. Tack vare oväntade händelser blev det ändå inte så. År 1967 besökte Rajmohan Gandhi, sonson till Mahatma Gandhi, hans by och förklarade: "Jag har sett ditt folks gravar. Jag såg resterna av din brända by år 1956. Jag är mycket ledsen för vad den indiska armén har gjort mot ditt folk."

Svaret, skriver Visier i sin bok, var elektriskt. Här var en indisk man som bad om ursäkt för dödandet, bränderna och förödelserna.

Foto : Leela Channer-Initiatives of Change Switzerland

Att be om ursäkt, att uttrycka ånger, insåg jag då var en helande sak – för alla berörda.

Visiers historia lämnade ett djupt intryck på åhörarna, och några grät under mötet, särskilt när han visade filmen om de heliga trummornas återkomst, trummorna var en viktig del av deras kultur.

Pinaki Dasgupta som bodde på Pionvägen vid den tiden, är regissör för Green Faith i Indien och inspirerades att stödja Visier jobb i Nagaland. En journalist från radioprogrammet India talks intervjuade Visier.

Jag blev själv berörd av Visiers historia och av den tortyr som han utsattes för av den indiska armén.

Jag blev också fascinerad att Nagaland är en så stor region och det faktum att den har delats med Burma och andra stater i nordöstra delen av Indien.

Jag är mycket tacksam för att ha fått vara värd under Visiers besök och vill tacka lofC Danmark för att ta initiativet.

Rishabh Khanna

Evenemangstips:

- **Konferens 19–21 oktober** på Eugeniakyrkan i regi av Djupare Liv / Harry Månsus. Hur berikar The Great Awakening, ignatiansk andlighet och AA:s tolv steg i Norden idag? Bokrelease 'Guds verkstad är större – ett liv av brobyggen' sker i samband med konferensen. Boken berör bland annat lofC:s historia och nuvarande verksamhet och finns att läsa fritt på hemsida nedan. mer info www.djupareliv.se
- **Aktivitetsförslag** och äskanden inför 2019 skickas till verksamhetsrådet senast 17 nov på mejl: iofc.s.verksamhet@gmail.com

Delade sin försoningsresa med det somaliska folket

Efter nästan tre årtionden av försonings- och läkningsprocessen ville Ahmed Egal och Hassan Mohamud för första gången dela sin egen försoningsresa med det somaliska folket. Tillsammans åkte de till Somalia.

"Vi behövde bättre förstå situationen innan vi höll några egna workshops och gruppmöten".

Alla bra saker har en liten början. Den mäktiga eken spirar från ett litet frö. Från en liten kärlekshandling kan många hjärtan förändras.

Vi började vår verksamhet i Mogadishu där vi träffade och knöt an till Somalias ledarskap och delade vår egen omvandlings- och läkeprocess.

Vi informerade också om vår resa för hopp och Galkayos initiativ till fredsforum och ungdomsintegration. Vi fortsatte mot Galkayo där vår huvudfokus innehöll ett antal aktiviteter:

foto : Hassan Mohamud - lofC Sverige

- Vi startade med ungdomsledarna och anordnade två workshops. Vi visade hur dialog kan hållas utan att avbryta varandra, att ha stilla stund och notera sina tankar. Vi delade också vår berättelse om försoning och läkningsprocess.
- Vi höll två förlåtelsedagar som organiserades av ungdomarna i tre större somaliska städer.

• Vi arbetade vidare med fyra workshops och sju mindre gruppdialoger i Galkayo innan vi delade på oss. Hassan reste sedan till Galmudug huvudstad och Ahmed till Puntlands huvudstad. Där hade vi olika aktiviteter och höll små gruppdialoger.

• Vårt mål var att inspirera till en process för att skapa en gemensam vision (bland unga i Galkayo), så att hela befolkningens behov beaktas där det yttersta målet är att skapa en hållbar fred, personligt, lokalt, regionalt, nationellt och globalt. Vi försökte betona att allt detta börjar i ärlig dialog med sig själv, respekt för andra, kärlek till varandra, omsorg om varandra och med jämställdhet.

Hassan Mohamud

Några tankar som berörde mig från gemenskapsmötet

Det första som slår mig är återigen cirkelns kraft. Att mötas i cirkel och tala om väsentligheter väcker saker på alla plan i människan och jag upplever det väsentligt för samhällsutvecklingen att samla ihop detta och visa på effektiviteten och genomslagskraften i just detta element som genomsyrar lofC så mycket.

Det är mötet som är resan. Ju fler områden i samhället som tar del av den desto fler skulle transformeras. Om vi vill nå fred och hållbarhet behöver människan mötas. lofC har hela konceptet och genom att veta att hela världen går igenom en förändring just nu kan vi också finna tröst och mod i att stå kvar vid Frank Buchmans övertygelse som gäller än idag.

Att låta det goda i människors inre få uttryckas. Det är starkt. Det är andligt. Det är heligt. Det är politiskt och det är precis vad denna tid behöver.

Så vad har vi för strategi?

Jag söker ett samlat grepp om allt som görs av lofC i världen. "Good News Magazine" sprider till exempel bara goda nyheter. Maria Langefors läser mina tankar. Hon säger "Det skrivs bara om problem". Hur får vi kontakt med journalisterna som tror att de måste skriva om hemskheter?"

Låt oss använda våra kontakter och ha en STRATEGI för hur vi når ut med detta.

Vi går så igenom en del av det som sker i lofC just nu: Inre Kompass för ungdomars psykosociala hälsa,

Smart Cities om förnybar energi och ett fredligt samhälle, Goda Grannar fika, Tia-projektet för asylsökande, Teaterutbyte och 'triangelndrama' med Ukraina, ökat samarbete mellan de nordiska länderna, Signaturprogrammet – ett Internationellt initiativ om hur IOFC kan arbeta och vad man kan göra, Peace Café mm.

Vi pratar också om svårigheten med att engagera sig frivilligt när tid och pengar är en bristvara. När familjen vill att man ska vara hemma, men man ändå känner ett kall. För om inte vi engagerar oss i civilsamhället, vem ska då göra det? För mig personligen har livet kommit att handla om "hur" vi gör saker. Och med vilken intention. Kanske kan det skifta från ett "görande" samhälle till ett inkluderande och varande samhälle?

Det är viktigt att på ett lättförståeligt sätt beskriva lofC:s arbete och värdegrund och vilken påverkanspotential detta har i samhället, i gruppen och för individen i det lilla.

Malin Rydesjö

Foto : Osama Alrantisi - lofC Sverige

Per Hörberg håller i många trådar under gemenskapsmötet